

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 1T/40/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4315010706
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Baka
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2016:4315010706.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice v konaní pred samosudcom JUDr. Ľubošom Bakom v trestnej veci proti obžalovanému Bc. P. Q. pre zločin vydierania podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 21. januára 2016 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

Bc. P. Q., narodený XX.XX.XXXX v B. B. ,
trvale bytom F. rad XXX/XX, A., okres A.

je vinný , že

dňa 28.12.2013 v presne nezistenom čase počas dopoludňajších hodín na ulici Q. XX, v meste K., okres E., zaparkoval osobné motorové vozidlo značky VW X., EČ: BB-XXXAZ, farby čierna metalíza, z ktorého vozidla vystúpil s dvomi neznámymi osobami mužského pohlavia a následne podišiel ku bráne rodinného domu číslo XX, kde za bránou stál P. U. z O. a tomuto povedal, aby mu doniesol peniaze, ktoré má doma a kedy mu vráti dlžnú sumu, na čo mu P. U. uviedol, že nemá žiadnu hotovosť, že keby mal tak mu peniaze pošle, načo Bc. P. Q. povedal P. U., že počká do 10. januára a v prípade, že mu nevráti peniaze, tak si ho jeho chlapci nájdu kdekoľvek bude, aj v J., aby si ich pozrel, podajú si ho a dolámu mu ruky aj nohy a že mu dlhuje 2.000,- eur, ale už to bude 3.000,- eur, pretože musí zaplatiť aj tých dvoch, ktorí tam boli s Bc. P. Q. ako aj všetky ostatné úkony

t e d a

iného hrozbou násillia nútil, aby niečo konal

č í m s p á c h a l

zločin vydierania podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení zákona č. 204/2013 Z.z. (ďalej len Trestného zákona

za to sa
o d s u d z u j e :

Podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona, s použitím § 36 písmeno j/ Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, na trest odňatia slobody v trvaní 2 /dva/ roky.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu podmienične odkladá.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona súd obžalovanému určuje skúšobnú dobu v trvaní 2 /dva/ roky.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní prejednal trestnú vec obžalovaného a vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodeného, svedkov a prečítaním listinných dôkazov - zmluvy, notárskej zápisnice a mailovej komunikácie, správ, charakteristík, odpisu z RT z prípravného konania a ďalšieho na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu a po jeho vyhodnotení dospel ku skutkovým a právnym záverom, uvedeným vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný Bc. P. Q. na hlavnom pojednávaní uviedol, že išiel do K. za poškodeným P. U., ktorý býval u M. C. na motorovom vozidle VW X. čiernej farby z toho dôvodu, že poškodený mu dlhoval určitú čiastku finančných prostriedkov okolo 2.500,- Eur. Ešte predtým ako za ním išiel mu poškodený počas telefonických rozhovorov stále sľuboval, že mu vráti peniaze. Nič také sa však nestalo a preto sa rozhodol, že si pôjde osobne preveriť kedy mu peniaze vráti. Keď prišiel do K., vystúpil z vozidla, zabúchal na bránu, pani C. vyšla von, spýtala sa ho v akej veci a koho hľadá. On sa jej spýtal či je U. u nej doma s tým, že následne ho C. poslala von a vrátila sa naspäť do domu. S U. sa rozprával kedy mu chce vrátiť peniaze, tento mu sľúbil, že do 10. januára budúceho roku mu ich vráti. To bolo v podstate všetko o čom sa spolu rozprávali. Nasadol do auta, na to ešte C. vyšla von, túto požiadal, aby prišla k autu, kde mu sľúbila, že bude nápomocná pri vracaní finančných prostriedkov. Navzájom si vymenili telefónne kontakty. Pri rozhovore bol okrem U. prítomný ešte jeho syn P. Q. a ďalší neznámy človek, ktorého vzali ako stopára cestou do K.. S U. sa fakticky bavil cez plot a syn s tým neznámym mužom stáli pri aute vo vzdialenosti 2 - 3 metrov. Obžalovaný uviedol, že sa nijakým spôsobom U. nevyhrážal. Nevyhrážal sa mu, že ho dá zbiť, prípadne dolámať mu nohy. To, čo k tomuto uvádzal U. bolo absolútne klamstvo. Zopakoval, že potom ako U. vyšiel von hneď sa ho spýtal, že či má peniaze, s tým, že ak tieto má nech sa vráti naspäť do domu a prinesie mu peniaze ktoré mu dlhuje. U. mu však povedal, že peniaze nemá a že mu ich vráti do toho 10. januára budúceho roku. Dovtedy mu U. vrátil 500,- Eur v období keď na neho podal trestné oznámenie. Pred osobnou návštevou poškodeného sa snažil s týmto komunikovať on však neustále komunikáciu odmietal, vymýšľal si rôzne výhovorky prečo mu nemôže peniaze vrátiť. Vždy však išlo len o komunikáciu mailom, prípadne po telefóne, nikdy sa nestretli pokiaľ ide o vrátenie peňazí osobne. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní priznal, že poškodenému U. zaslal SMS-ky s tým, že mu vypršal termín na vrátenie dlžoby a už sa teší na to čo ho neminie, resp. ak mu do piatich minút nezavolá tak chlapci navštívia v K. jeho priateľku, ako aj ďalšiu v zmysle ktorej chlapci monitorujú jeho V., pričom jemu sa nezatajú. Dodal však, že keď tieto posielal tak chlapcami myslel príslušníkov policajného zboru, pretože v tom čase už na poškodeného podal trestné oznámenie.

Poškodený P. U. na hlavnom pojednávaní uviedol, že celá podstata sporu bola v tom, že Bc. Q. dlhoval finančné prostriedky za poskytnutú zálohu na kúpeľňu, ktorú mu však nedodal z toho dôvodu, že mal finančné problémy. Obžalovaný proste prišiel od neho pýtať finančné prostriedky pod nátlakom takým spôsobom, že bol na návšteve u svojej priateľky M. C. v K., kedy tam dňa 28.12.2013 prišiel obžalovaný ešte s dvomi chlapmi. Ak obžalovaný tvrdí, že jeden z nich bol obžalovaného syn, tak nehovorí pravdu, pretože ani jedného z týchto mužov nepoznal. Išlo proste o typických vymáhačov, nabúchaných chlapcov v prítomnosti ktorých mu obžalovaný povedal, že ak mu nevráti finančné prostriedky, tak si má dobre týchto mužov zapamätať, lebo oni za ním prídu a vytlačú ich z neho. Obidvaja chlapi boli vyšší, silnejší, mohutný, holohlavý, resp. na krátko ostrihaný, oblečený v čiernom. Boli to buď typický vymáhači, alebo akýsi vyhadzovači z diskoték. Títo dvaja chlapci však do rozhovoru medzi poškodeným a obžalovaným nijako nezasahovali. Obsah rozhovoru medzi U. a obžalovaným určite počula jeho priateľka M. C.. Rozhovor prebiehal asi tak, že on stál vo vnútri na pozemku za plotom a obžalovaný stál vonku za plotom, pričom títo dvaja neznámi muži stáli pri aute vo vzdialenosti osem až desať metrov. Obsah rozhovoru medzi nimi tieto dve osoby museli počuť. Poškodený ďalej uviedol, že obžalovaný sa mu už

pred samotným dňom spáchania skutku vyhráždal takým spôsobom, že mu telefonoval, posielal výhražné SMS-ky, ako aj rôzne maily. Obsahom správ, mailov a telefonátov bolo to, že nejakí chlapani monitorujú jeho auto, že pred ním sa neschová a že aj tak si ho nájdu. Rovnako obsahom týchto správ bolo aj to, že nejakí neznámi muži si nájdu jeho priateľku a navštívia ju. Poškodený priznal, že chcel obžalovanému finančné prostriedky vrátiť, mohlo to vyznieť, že sa vyhovára, nikde však nepracoval, firmu rušil a nevedel dlh obžalovanému vrátiť. Chápal, že obžalovaný žiadal svoje finančné prostriedky vrátiť. Poškodený potvrdil, že obžalovaný Bc. P. Q. mu v čase spáchania skutku povedal, že počká do 10. januára a ak mu poškodený peniaze nevráti tak si ho jeho chlapani nájdu kdekoľvek bude aj J., aby si ich dobre pozrel, pretože si ho podajú a dolámu mu ruky aj nohy ak mu tie peniaze nevráti. Poškodený aj na hlavnom pojednávaní zdôraznil, že je chlap a že pokiaľ by išlo len o nejakú slovnú prestrelku medzi obžalovaným a poškodeným, prípadne keby dostal „po papuli“ od niekoho za to, že obžalovanému finančné prostriedky nevrátil tak by to ešte vedel pochopiť. Avšak keď sa mu obžalovaný začal vyhráždáť tým, že navštívia jeho priateľku aj s deťmi tak začal mať obavu o to čo sa môže stať. V tom momente začal mať obavu, že jeho priateľke resp. jej deťom sa môže niečo stať, jednak po tých SMS-kách zo strany obžalovaného ako aj po tejto osobnej návšteve. Jeho priateľka M. C. o veciach ktoré riešil on ani nevedela a preto mal obžalovaný to riešiť len s ním a nezačahovať do celej záležitosti aj jeho priateľku. M. C. počula ako sa mu vyhráždal osobne pri plote a čítala aj SMS-ky, ktoré mu obžalovaný poslal o tom, že chlapani monitorujú jeho auto, proste si ho nájdu a navštívia aj jeho priateľku. Jeho priateľka bola zo slovnej roztržky medzi ním a obžalovaným kritického dňa dosť nervózna. Poškodený zopakoval, že obžalovaný sa mu vyhráždal viac krát. Obavu však začal mať až potom, ako sa mu začal vyhráždáť tým, že si nájde jeho priateľku, proste vie kde býva, nakoľko ona s tým nemala nič spoločné. V podstate mal väčší strach zo spoločníkov obžalovaného, teda tých dvoch holohlavých neznámych mužov ako z obžalovaného. Obžalovaný sa mu najprv vyhráždal, že mu on osobne doláme ruky a nohy a ešte sa mu vyhráždal tým spôsobom, že mu dá dolámať ruky a nohy niekomu inému. V spojení s SMS-kami o tom, že monitorujú chlapani jeho auto v nočných hodinách to v ňom vzbudilo možnú obavu o svoj život, resp. život a zdravie jeho priateľky.

Obžalovaný v reakcii na výpoveď svedka uviedol, že M. C. nebola prítomná pri rozhovore medzi nimi nakoľko vošla do domu. Opakovane uviedol, že poškodený klame, absolútne sa mu žiadnym spôsobom nevyhráždal ani dolámaním rúk, resp. nôh. Neboli s ním žiadny výpalníci, nakoľko jedného človeka musel poškodený poznať pretože išlo o jedného zo synov obžalovaného, pričom neboli títo muži oblečení v čiernom.

Za účelom odstránenia rozporov vo výpovediach obžalovaného a poškodeného P. U. bola medzi týmito vykonaná konfrontácia, ktorou sa však rozpory vo výpovediach odstrániť nepodarilo, pretože obidvaja zotrvali na svojich výpovediach. V rámci konfrontácie poškodený zopakoval do očí obžalovanému, že klame, nakoľko pri osobnom stretnutí mu povedal, že mu dolámu chlapani ruky aj nohy, pričom títo chlapi boli pre neho neznámymi osobami ak mu nevráti peniaze. Obžalovaný musel dobre vedieť, že finančné prostriedky na vrátenie nemá. V rámci konfrontácie obžalovaný uviedol opakovane, že poškodený klame, že sa mu žiadnym fyzickým násilím nevyhráždal pričom jedného z týchto dvoch mužov musel poznať, pretože išlo o jeho syna. Nešlo o žiadnych výpalníkov podľa vyjadrenia obžalovaného.

Svedok F.. P. Q. na hlavnom pojednávaní uviedol, že prišiel spoločne so svojim otcom a neznámym stopárom pred dom pani C.. Po vystúpení z motorového vozidla otec, teda obžalovaný prišiel k bráne. Po zazvonení mu otvorila pani C. a táto zavolała poškodeného U.. On medzitým stál s tým neznámym mužom pri aute, fajčili. Obžalovaný viedol seriózny rozhovor s poškodeným pri bráne. Obsahom ich rozhovoru bola jednoduchá otázka obžalovaného poškodenému kedy je schopný zaplatiť mu dlžné peniaze za výrobu kuchynskej linky. Svedok uviedol, že nepočul, že by sa bol obžalovaný nejakým spôsobom vyhráždal poškodenému, pričom sa zdržiaval možno 4 až 5 metrov od obžalovaného s poškodeným a obsah celého rozhovoru počul. Počas rozhovoru medzi obžalovaným a poškodeným nebola prítomná pri ich rozhovore pani C.. Bola tam iba vtedy keď otvorila dvere na dome a zavolała poškodeného. Potom vošla späť do domu, zavrela za sebou dvere a už nebola prítomná pri ďalšom rozhovore. Až neskôr keď odchádzali a sedeli v aute, pribehla k autu sama od seba a dávala obžalovanému na seba telefonický kontakt, aby s ňou vedeli ďalej spolupracovať. Rozpamätala sa, že asi to bol obžalovaný, ktorý si na ňu pýtal kontakt. Ona sa im snažila pomôcť finančné prostriedky čo najskôr vrátiť. Poškodený U. na slová obžalovaného reagoval tak, že momentálne nemá finančné prostriedky na to, aby mu peniaze vrátil. Obžalovaný však trval na svojom a jednoducho chcel poznať odpoveď kedy mu tie peniaze vráti.

Svedkyňa M. C. na hlavnom pojednávaní uviedla, že celý spor vznikol na základe toho, že obžalovaný si dal urobiť poškodenému U. kuchynskú linku. Poškodený však svoje podnikania skončil, kuchynskú linku nedodal a ostal dlžný finančné prostriedky obžalovanému, ktorý si ich prišiel pýtať. Teda pred jej domom obžalovaný chcel od poškodeného, aby mu okamžite vyplatil peniaze, ktorý však žiadnu hotovosť nemal. Za to, že si túto povinnosť poškodený U. nespĺnil, tak sa mu obžalovaný vyhrážal pred jej domom, že ho dá zbiť keď mu tie peniaze nevráti. Nebola svedkom celého rozhovoru medzi poškodeným U. a obžalovaným Q.. Na začiatku rozhovoru najprv vyšiel von z domu poškodený U., až keď začali vlastne na seba zvyšovať hlas, teda kričať, tak vyšla pred dom aj ona. Poškodený U. stál vnútri za plotom a obžalovaný Q. stál z vonkajšej strany pred plotom. Až vtedy vyšla von, keď jej obžalovaný Q. povedal, že či vie s kým žije nakoľko mu dlhuje peniaze. Obžalovaný kričal na poškodeného kvôli tým finančným prostriedkom, kedy mu ich vráti, nakoľko nedodržel termín dodania kuchynskej linky. To vyhrážanie malo spočívať v tom, že obžalovaný kričal na poškodeného, že mu dá dolámať ruky a nohy, keď mu proste tie peniaze nevráti a že si ho chlapci nájdu. Ďalej dodala, že ona takéto veci nemá rada, pôsobilo to na ňu dosť zle, aj vzhľadom na to, že mala doma dve maloleté deti. Bolo jej to dosť trápne sledovať ako obžalovaný s poškodeným U. po sebe navzájom kričia. Navyše obžalovaný prišiel s nejakými dvomi chlapcami, ktorý tam proste stáli pri aute ako keby išlo o nejaký dôležitý, životu nebezpečný spor. Tí dvaja neznámi chlapi stáli od nich asi vo vzdialenosti 4 metrov. Obžalovanému Q. povedala, že vyhrázaním a kričaním sa proste nič nevyrieši. Minimálne pol hodinu ona s obžalovaným a poškodeným strávila vonku pred domom, keď navzájom títo dvaja po sebe kričali. Aj tie dve neznáme osoby určite museli obsah rozhovoru medzi nimi počuť. Dodala, že z prítomnosti obžalovaného žiadny strach nemala, len jej to bolo nepríjemné. Ona nevedela o koho sa v osobe obžalovaného Q. jedná až do toho dňa ako prišiel pred jej dom pred bránu. Až potom si začala s obžalovaným písať. Zopakovala, že obžalovaný Q. sa vyhrážal poškodenému U. tým, že si ju aj jej deti obžalovaný nájde, čo sa jej nepáčilo. Preto mu písala, že nemá význam vyhrážať sa poškodenému zbitím, ale treba ho donútiť, aby išiel pracovať a tak mu mohol finančné prostriedky vrátiť. Dobitím sa vyhrážal obžalovaný aj vtedy pred dverami, aj v mailoch, ktoré jej napísal uvádzal, že si ho nájde a podobné veci. Ona obžalovanému na maily, ktoré jej poslal určite odpísala niečo v tom zmysle, že nemá význam dávať poškodeného zbiť a nemá význam vyhrážať sa nejakou bitkou. Poškodený U. ju oboznámil s obsahom správ, ktoré mu posielal obžalovaný Q.. Obsahom týchto správ bolo to, že ak mu finančné prostriedky nevráti, že vie kde bývajú, že si ich proste nájde, aj ju a jej deti. Z tých mailov, ktoré si ona s obžalovaným vymenila nejaké obavy nemala, ale nechápala prečo sa obžalovaný Q. vyhrážal tým, že vie kde býva ona aj jej deti. Prečo si napríklad fotil jej dom, jej auto, ktoré s tým nemali vôbec nič spoločné.

Svedkyňa ďalej uviedla, že dňa 28.12.2013 kedy došlo k inkriminovanému rozhovoru medzi obžalovaným P. Q. a poškodeným U., tak pri tomto rozhovore svedok P. Q. mladší nebol prítomný, teda nebol ani jedným z tých dvoch mužov, ktorí s obžalovaným prišli pred ich dom a stáli pri aute. Dodala, že tieto dve osoby neboli až také zavalité ako je svedok P. Q., nakoľko boli útlejších postáv. Mali na hlavách čiapky, čierne bombery, alebo proste podobné hrubšie čierne vetrovky a čierne nohavice. Tieto dve osoby nerobili žiadny nátlak, nezapájali sa do rozhovoru medzi obžalovaným a poškodeným, takže na ňu pôsobili len tým, že boli prítomné pri ich rozhovore. Možno si obžalovaný P. Q. myslel, že ak takéto osoby donesie tak poškodeného U. naplaší a tento mu peniaze odovzdá. Svedkyňa opakovane na hlavnom pojednávaní zopakovala, že syna obžalovaného P. Q. mladšieho videla prvýkrát v živote na hlavnom pojednávaní a určite nebol s obžalovaným prítomný pri rozhovore dňa 28.12.2013.

Obžalovaný v reakcii na výpoveď svedkyne uviedol, že v rozhovore medzi ním a poškodeným nezaznelo, že mu dá ruky aj nohy dolámať. Žiadna vyhrážka s jeho úst nezaznela. Zopakoval, že svedkyňa v tomto smere klame.

Svedkyňa M. C. v reakcii na vyjadrenie obžalovaného uviedla, že tieto slová z jeho úst zazneli, teda, že si poškodeného nájde, že ho dá zbiť a že mu doláme ruky aj nohy.

Za účelom odstránenia rozporov vo výpovediach obžalovaného P. Q. a svedkyne M. C. bola medzi týmito na hlavnom pojednávaní vykonaná konfrontácia, ktorou sa však rozpory vo výpovediach odstrániť nepodarilo, pretože ako svedkyňa, tak aj obžalovaný zotrvali na svojich výpovediach. V rámci konfrontácie svedkyňa povedala priamo do očí obžalovanému, že keď bol u nej pred bránou povedala mu, že nemá význam sa vyhrážať poškodenému, že ho dá zbiť, resp. mu dá dolámať nohy aj ruky. Obžalovaný v reakcii na takéto vyjadrenie svedkyne uviedol, že to vôbec nepovedal, že to nie je pravda a že svedkyňa klame.

Za účelom odstránenia rozporov vo výpovediach svedkyne M. C. a svedka F. P. Q. bola medzi týmito na hlavnom pojednávaní vykonaná konfrontácia, ktorou sa však rozpory vo výpovediach odstrániť nepodarilo, pretože obidvaja svedkovia zotrvali na svojich výpovediach. Svedkyňa v rámci konfrontácie zopakovala priamo do očí svedka P. Q., že na pojednávaní ho videla prvýkrát, že pred tým domom keď sa dohadovali obžalovaný s poškodeným on vôbec prítomný nebol, ani tam nebol prítomný chlap jemu podobnej postavy. V rámci konfrontácie svedok P. Q. uviedol, že svedkyňu C. vidí dnes na hlavnom pojednávaní druhýkrát, keďže bol svedkom situácie v rámci ktorej sa mali navzájom rozprávať jeho otec obžalovaný P. Q. a poškodený U.. Podľa neho svedkyňa M. C. počas tohto rozhovoru medzi obžalovaným a poškodeným prítomná nebola. Jednoducho zavádza a klame, pretože pri tomto rozhovore on prítomný bol.

Zo zápisnice o trestnom oznámení, ktoré podal poškodený P. U. dňa 30.12.2013 na Obvodnom oddelení Policajného zboru v A. okrem iného vyplývajú rovnaké skutočnosti ako z jeho výpovede s tým, že obžalovaný mu kritického dňa mal povedať, aby si dobre pozrel tých dvoch, ktorí boli s ním, nakoľko si ho nájdú kdekoľvek bude aj v J. a dolámu mu ruky aj nohy. Rovnako mu povedal, že mu dlhuje 2.000,- Eur, ale bude to už 3.000,- Eur, lebo musí zaplatiť aj tých dvoch chlapcov, ktorí s ním boli v K.. Zo zápisnice o trestnom oznámení ďalej vyplýva, že obžalovaný poslal poškodenému v minulosti viacero SMS správ. Dňa 01.11.2013 mu prišla správa „ak mi do piatich minút nezavoláte chlapci navštívia v K. Vašu priateľku“. Toho istého dňa o 22:40 hod. mu prišla SMS správa „chlapci monitorujú tvoj V., mne sa nezatajš“. Z týchto vyhrážok obžalovaného mal obavu, pretože sa mu zdali byť vážne. Tí chlapi, ktorí prišli za ním do K. na neho pôsobili odhodlane mu ublížiť. Aj obžalovaný mu povedal, že ich platí za to, aby mu ublížili ak mu nezaplatí dlžobu.

Zo sťažnosti obžalovaného Bc. P. Q. proti uzneseniu vyšetrovateľa o vznesení mu obvinenia za predmetnú trestnú činnosť okrem iného vyplýva, že žiada o konfrontáciu s poškodeným nakoľko tento sa konfrontácie z jemu neznámych dôvodov nezúčastnil. Zúčastnila sa konfrontácie však družka poškodeného pani C., ktorá pri ich vzájomnom rozhovore dňa 28.12.2013 priamo fyzicky prítomná nebola a jej svedecká výpoveď pri konfrontácii ho poškodila rôznymi vyhláseniami nepráv a lží.

Z prečítanej výpovede svedka D.. F. J. z prípravného konania na hlavnom pojednávaní okrem iného vyplýva, že dňa 28.12.2013 bol vlastníkom osobného motorového vozidla zn. V. X. EČ: BB XXX AZ, pričom toto motorové vozidlo s jeho súhlasom užíval obžalovaný Bc. P. Q.. Neskôr mu predmetné motorové vozidlo riadne odpredal. K samotnému skutku zo dňa 28.12.2013, ktorý sa stal v obci K. sa vyjadriť nevedel, pretože pri tomto skutku prítomný nebol. Z rozprávania obžalovaného vedel toľko, že nejaký muž z K. mu dlhoval peniaze.

Z evidenčnej karty vozidla V. X. EČ: BB XXX AZ vyplýva, že ku dňu 11.12.2014 bol vlastníkom predmetného motorového vozidla F. J.. Z ďalšej evidenčnej karty vozidla vyplýva, že vlastníkom tohto motorového vozidla k dňu 05.06.2015 už bol obžalovaný Bc. P. Q..

Zo zmluvy o zhotovení veci na zakázku č. 24/2012 uzavretej medzi objednávateľom obžalovaným Bc. P. Q. a zhotoviteľom poškodeným P. U., ktorá bola uzavretá dňa 08.07.2012 okrem iného vyplýva, že objednávateľ si u zhotoviteľa objednal zhotovenie kuchynskej linky v rustikálnom prevedení v termíne do 15.09.2012 za dohodnutú cenu 4.180,- Eur s tým, že objednávateľ poskytol zhotoviteľovi preddavok vo výške 2.500,- Eur v deň podpisu zmluvy a doplatok vo výške 1.680,- Eur uhradí zhotoviteľovi do siedmich dní od prevzatia diela odberateľom.

Z fotokópie výpisu z účtu z VÚB Banky pani L. Q. okrem iného vyplýva, že dňa 10.07.2012 bola uhradená suma 2.500,- Eur na účet poškodeného ako záloha na kuchyňu.

Z odstúpenia zmluvy o zhotovení veci na zakázku vyplýva, že obžalovaný Bc. P. Q. s manželkou dňa 03.06.2013 odstúpili od zmluvy o zhotovení veci na zakázku č. 24/2012 podpísanej dňa 08.07.2012 so zhotoviteľom poškodeným P. U. a zároveň žiadali vrátenie vyplnenej zálohy v čiastke 2.500,- Eur.

Z fotokópie notárskej zápisnice vyhotovenej notárom P. K. Q. dňa 09.08.2013 okrem iného vyplýva, že dlžník poškodený P. U. vyhlásil, že si je vedomý svojej dlžoby voči veriteľovi Bc. P. Q. - obžalovanému

v celkovej výške 2.000 Eur ako aj notárskeho poplatku 48,- Eur, vzhľadom na to, že z dlžnej sumy 2.500,- Eur už sumu 500,- Eur uhradil, s tým, že súhlasí s exekúciou celého svojho majetku až do výšky nesplateného dlhu ako aj s tým, že notárska zápisnica bude exekučným titulom.

Z fotokópie mailovej komunikácie medzi obžalovaným P. Q. a Q. A., resp. T. I. okrem iného vyplýva, že obžalovaný si s týmito osobami vymieňal rôzne kontaktné údaje ako aj čísla trestných spisov, resp. trestných konaní pre ktoré bolo vedené trestné stíhanie proti poškodenému P. U..

Z uznesenia Obvodného oddelenia PZ A. zo dňa 11.07.2013 pod číslom ČVS: ORP-914/KA-ZV-2013 okrem iného vyplýva, že poverený príslušník policajného zboru odmietol trestné oznámenie Bc. P. Q. pre podozrenie zo spáchania prečinu podvodu, ktorého sa mal dopustiť živnostník P. U., nakoľko nebol dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 odsek 2 Trestného poriadku.

Z ďalšieho uznesenia Obvodného oddelenia policajného zboru v A. zo dňa 18.07.2013 pod rovnakým číslom vyplýva, že poverený príslušník policajného zboru začal trestné stíhanie pre prečin podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona, keďže zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že páchatel' vystupujúci ako živnostník P. U. uviedol do omylu Bc. P. Q., nakoľko od neho prijal zálohu vo výške 2.500,- Eur na zhotovenie kuchynskej linky, túto však nezhotovil, nedodal a ani nevrátil poskytnutú zálohu čím sa obohatil na úkor Bc. P. Q. sumou vo výške 2.500,- Eur. Uznesením zo dňa 31.05.2014 bolo podľa § 215 odsek 1 písm.b, odsek 4 Trestného poriadku vyššieuvedené trestné stíhanie zastavené, lebo skutok nebol trestným činom a nebol dôvod na postúpenie veci.

Produkované dôkazy súd hodnotil v súlade s § 2 odsek 12 Tr. por. jednotlivo a v súhrne a dospel k záveru, že žalovaný skutok sa stal tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku a že tento sa dopustil obžalovaný Bc. P. Q.. Aj napriek tomu, že sám obžalovaný spáchanie skutku od samého začiatku trestného stíhania popiera, podľa názoru súdu je z jeho spáchania dostatočne usvedčovaný najmä priamymi dôkazmi, ktoré tvoria navzájom ucelenú reťaz a z ktorých možno vyvodit' záver, že skutok spáchal obžalovaný. V prvom rade je obžalovaný priamo usvedčovaný z trestnej činnosti výpoveďou samotného poškodeného P. U.. Poškodený od začiatku trestného stíhania jednoznačne nemenne a opakovane uvádzal, že obžalovaný mu dňa 28.12.2013 povedal, aby si dobre pozrel mužov, ktorí s ním prišli pretože ak mu tých 2.000,- Eur nevráti tak si ho nájdu, podajú, dolámu mu ruky aj nohy ale potom to už nebude „len“ 2.000,- Eur ale 3.000,- Eur, pretože musí zaplatit' aj tých dvoch chlapcov. Podporne k tejto výpovedi poškodeného svedčí aj trestné oznámenie ktoré podal na obžalovaného dňa 30.12.2013 na OO PZ SR v A., teda len dva dni potom ako sa skutok stal.

Rovnako je obžalovaný z trestnej činnosti usvedčovaný priamo aj výpoveďou svedkyne M. C., ktorá bola osobne prítomná pri podstatnej časti rozhovoru obžalovaného s poškodeným dňa 28.12.2013. Táto svedkyňa zhodne s poškodeným uviedla, že počula ako sa obžalovaný tomuto vyhrážal, že ak mu tie peniaze nevráti tak jeho chlapci si ho nájdu kdekoľvek bude a dolámu mu ruky aj nohy. Poškodený P. U. a svedkyňa M. C. nemali žiadny dôvod na obžalovaného takéto skutočnosti tvrdil pokiaľ by sa nezakladali na pravde.

Naopak práve obžalovaný popieraním svojej viny a spochybňovaním týchto svedeckých výpovedí chcel podľa názoru súdu dosiahnuť vyhnutie sa trestnému stíhaniu, prípadne uloženiu trestu. Navyše na dosiahnutie tohto účelu neváhal do celej kauzy zatiahnuť aj svojho syna „svedka“ F.. P. Q., ktorý mal potvrdit' skutočnosti uvádzané obžalovaným o tom, že sa poškodenému nijako nevyhrážal. Tu je však potrebné uviesť, že ako poškodený P. U. tak aj svedkyňa M. C. jednoznačne potvrdili, že ani jeden z dvoch mužov ktorých si obžalovaný priniesol zo sebou pred dom svedkyne dňa 28.12.2013 nebol synom obžalovaného nakoľko v týchto osobách išlo o typických „vymáhačov pohľadávok“. S poukazom na tieto skutočnosti súd vyhodnotil výpoveď svedka F.. P. Q. v ktorej uvádzal, že na mieste incidentu bol, počul celý obsah rozhovoru medzi obžalovaným a poškodeným, ktorý bol seriózny, pričom obžalovaný nepoužil na adresu poškodeného žiadne vyhrážky ako účelové, tendenčné so snahou pomôcť vlastnému otcovi vyvinuť sa zo za vinu mu kladenej trestnej činnosti a ako snahu takýmto spôsobom zavádzať súd.

Po takomto vyhodnotení výpovede svedka F.. P. Q. súd upravil skutkovú vetu rozsudku v porovnaní s obžalobou tak že z motorového vozidla spolu s obžalovaným vystúpili dve neznáme osoby mužského pohlavia a nie syn obžalovaného F.. P. Q. s neznámou osobou mužského pohlavia.

Pokiaľ ide o ďalšie dôkazy, ktoré boli v danej veci produkované je potrebné uviesť, že z týchto žiadne rozhodujúce skutočnosti pre uznanie viny obžalovaného prípadne jeho oslobodenie z pod obžaloby nevyplývajú, pretože len potvrdzujú skutočnosti uvádzané obžalovaným o tom, že obžalovanému poškodený dlhoval finančné prostriedky za nevyhotovenie kuchynskej linky.

Zo súhrnu dôkazov vykonaných počas trestného konania možno preto vyvodit' jednoznačný záver o zavinení obžalovaného spočívajúcom v úmysle priamom. Obžalovaný Bc. P. Q. svojim konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu vydierania podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení zákona č.204/2013 Z.z., teda Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku, keďže iného - P. U. hrozbou násilia - vyhrážkami, dolámaním rúk a nôh nútil aby niečo konal - vrátil mu dlžnú sumu 2.000,- Eur. Tu je potrebné uviesť, že pre právnu kvalifikáciu konanie obžalovaného podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona je rozhodujúce, že obžalovaný vyhrázaním, dolámaním rúk a nôh poškodeného hrozbou násilia, ktoré malo nastať v budúcnosti nútil aby splnil hoci aj oprávnenú požiadavku obžalovaného na vrátenie finančných prostriedkov za nevyhotovenú kuchynskú linku. Nič na tomto závere súdu nemení ani skutočnosť uvádzaná poškodeným, že by „vedel pochopiť“ keby dostal od niekoho bitku za to, že obžalovanému nevrátil finančné prostriedky. Obava poškodeného ani možno nie tak zo správania obžalovaného ale z možného správania sa tých dvoch neznámych mužov však ako sám uviedol začala narastať potom ako sa mu začal obžalovaný vyhrážať tým, že „jeho chlapci“ navštívia jeho priateľku s deťmi, ktorá s celou vecou nič nemala. V danom prípade pre právne kvalifikovanie konanie obžalovaného podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona nie sú ani tak rozhodujúce subjektívne pocity poškodeného, čiastočne tolerujúce správanie sa obžalovaného ako to, že ho obžalovaný hrozbou násilia nútil na vrátenie dlžnej sumy. A rovnako nie je rozhodujúce či takéto správanie páchatel'a smerovalo len priamo voči poškodenému alebo aj proti inej jemu blízkej osobe napr. priateľke (družke) a jej maloletým deťom. Znaky skutkovej podstaty vyššie uvedeného zločinu obžalovaný naplnil tak po stránke objektívnej ako aj po stránke subjektívnej.

Zo správy Mestského úradu A. vyplýva, že obžalovaný Bc. P. Q. mestskou políciou v A. nebol riešený pre žiadny priestupok. Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný P. Q. bol v minulosti jedenkrát súdne trestaný za vojenský trestný čin. Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ dvakrát priestupkovo postihovaný v roku 2012 a 2014 za priestupky na úseku dopravy blokovými pokutami vo výške 20,- Eur.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu vychádzal súd z kritérií uvedených v § 34 odsek I, 4 Trestného zákona prihliadol na poľahčujúcu okolnosť - vedenie riadneho života pred spáchaním trestného činu, priťažujúcu okolnosť - nezistil, teda na prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností s poukazom na ustanovenie § 38 odsek 2,3 Trestného zákona, zároveň prihliadol na osobné pomery a možnosti nápravy obžalovaného no najmä na okolnosti spáchania skutku a dospel k záveru, že účel trestu bude u obžalovaného splnený aj uložením trestu odňatia slobody na samej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, t.j. trestu odňatia slobody v trvaní 2 roky, s podmieneným odkladom na rovnakú dlhú skúšobnú dobu v trvaní 2 roky. Takto uložený trest súd považoval z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie za primeraný a zodpovedajúci zákonu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do pätnástich dní odo dňa jeho vyhlásenia na Okresný súd Levice k spisovej značke 1T/40/2015.

Právo podať odvolanie nemajú tí účastníci konania, ktorí sa svojho práva vopred výslovne vzdali.